

сѣтъ тѣрновски и отъ историческите същности на патриарха Евтимия (гл. статията на Гилфердинга въ „Голосъ“ за 1869 г., № 69). Въ сѣрбскиятъ „Гласникъ“ е напечатанъ „служебникътъ“ на „киръ Евтимия патриарха Тѣрновски.“

5). В л а д и с л а в ъ граматикъ. Владиславъ, който е живѣлъ въ втората половина на IV-иятъ вѣкъ, е дописалъ житието на Ивана Рилски, което е написано отъ Евтимия Тѣрновски. Това допълнение носи слѣдующето заглавие: „Слово о обновленіи манастиря Рилскаго и како какъ пренесенъ бысть (св. Иванъ) изъ Тѣрнова въ тотъ же манастирь“ (напечатано е въ „Гласникътъ“). Думата граматикъ въ онова време е означала ученъ човѣкъ. Като спомѣнахме рилскиятъ манастиръ и неговото възобновление, не сме длъжни да кажеме, че той, заедно съ зографскиятъ и хилendarскиятъ манастире на Св. Гора, заслужва да са опише малко по-пространно. Ето що говори г. Григоровичъ въ своята замѣчателна книга «Путешествіе по Европейской Турціи.» «Манастирътъ Иванъ Рилски, говори той, са намира посрѣди твърде високи планини (Рила планина), които висатъ отгоре съ своите темни гори, а нѣтътъ са извива камъ него чрезъ дивнѣ тѣснаци. Тоя нѣтъ лѣжи до подите на планинате и преминува чрезъ мостове ту на едната, ту на другата страна. Двѣ рѣчици, Илница и Рила, прорѣзватъ тѣснакътъ, и, като отстраняватъ множество препятствия, оглашаватъ дивата страна съ поражающа шумотевица. Между селото Рило и манастирътъ Иванъ Рилски, по срѣдата, са намира не голѣмъ митохъ Орлинъ, въ който има и черкова. Въ селото Рило така сѣщо има черкова въ името на св. Архангелъ